

pärrast mõisa küsivi oma põlbu kohhenda, ikka ommeti wihma nuhtluse alla sai, sest kuiw aeg olli lühike. Se on se asja sellest. Kas sul nüüd parrem selletus? Agga siia ajo-ladid ni tühhi näiks ollewat, kui tühhi ma.

Andres mõtles kül tüf aega järrele, küsitask karwu ja nuuskas niia — pärrast agga ütles: noh wõib siis ka olla.

Tühja ma nime sain kuulda ja küssisin kohhe: „Meie maal nüüd palju tühjast maast lorriskakse; mis küllamees siia kül tasi mõtled?“

Küllamees ütles: „tühhi ma on, kui ta nimi, tühhi ja paljas, ja se lorrin ja parrin, mis muudo temast siin maal tehakse, on se kõige tühjem tühhi jut.“

Kõrtsimees Andres oma wana wisi walgutas pead ja rapputas kõrwu ja ütles: „tühhi kõik!“

Meie sure älega akkasime naerma, nüüd tema jone-sõna parrajas kohhas olli. Agga tema wõerale õigust sellega ei tahtnud anda, ja kui agga meie naerust mahti sai, ütles ta: „egga ma tühja maad tühjaks ei sõima, aina siia juttu; saab igga päw nüüd paljogi tühjast maast kuulda ja allati tedda kidetakse; mis sa siis tedda laidad, ehk sa oma silmadega tühja maad nägid?“

Wõeras wastas: „Se ep se assi on! Kõige enam inimesed asjast lorrisewad, mis nad ilmaegi ei olle näind, ja üks rumal ussub teist. Ma isse ollen paar aastaid tühjal maal olnud ja ollen tedda suuwel ja talwe ajal näind. Irm peale tulles, kui mele tulletan. Kui ta ni sowitaw olleks, kudda tedda rahwas kidawad, kül siis ammogi inimesi olleks sinna ellama läind.“

Weine rigis on tühje maid paljogi, surel kaugel Siberis ja Siberi ligidal; ka liggemal Europa jao weine rigis, musta merre pool.

Kui sa tühja ma piri peale astud, akkab so küdda kohkama. Ni kaugel, kui so silma nägemine ullatab, mitte middagi asja egga ellajad ja ei näe: üks suur laan laiutab ennast so silmnäo ees iggale pole; seal ei olle puud seal ei olle mägge, kõik ükslaine lagge lood, mõnes kohhas agga liwa künkakesed tulest kokko puhhutud. Kui irm sind taggasi ei aja ehk kui te ots sul teisel pool lane on, ehk olgo sul lanes middagi otsimist, siis wõid sa kül sadda ja mitto sadda wersta eddasi minna, ei näe sa muud middagi, kui ülle pea taerwast ja jalgade al kuiwa maad, mis mõne närtsinud rohuga siin ja seal nattuke kattetud on. Arwaste pissuke ellajas üllese üppab, imestab silmapilk inimest nähhes ja jookseb ennast ärrapeitma ma-augukese siise. Inimese inge sa seal ei leia, kui agga pirete kaldal;